
ROZNIEMAGAĆ SIĘ (1) *vb impf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w roz- oraz 2. niemoc); *pierwsze a pochylone*.

praes 3 sg rozniemågą się. ◊ [*praet 3 pl m pers rozniemągali się.*]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. rozniemódz się.

Rozchorowywać się:

[*rozniemagać się od czego na co: gdy im chlebá nie dostawáło/ musieli Zołnierze żyto wárzone iádác/ y wiele ich było/ ktorzy fię nagle od onego pokármu rozniemagáli ná biegunkę. BarlBaz 22 (Linde s.v. rozniemódz się).*]

Przen: A páni/ to ieft dufzá/ rozniemaga fie gdyż weyźrzy ná tabliczki pińáne/ tho iefth gdy wípomni ná przeftępy wczynione przez nie. HistRzym 40v.

Formacje współrdzenne cf 2. MOC.

RS